

Dinesen: Under enhver Forhandling, der i Løbet af det sidste Aarstid er bleven ført om Forsvarsspørgsmaalene, enten de have foreligget paa den ene eller den anden Maade, har jeg gjort, hvad jeg kunde, for at Forsvarslovene kunde blive gennemførte, og jeg skal ikke være med til at foretage noget, der kunde hindre deres Gennemførelse. Naar Ordføreren for Fler-tallet (Carl Hansen) i Begyndelsen af sit Foredrag talte om at opretholde, hvad der havde været Forudsætningerne for Forsvarslovenes Gennemførelse, deler jeg hans Betragtning, men desværre er der et enkelt Punkt, hvor disse Forudsætninger ikke ere blevne opretholdt. Det blev særlig fremdraget af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), og hvad han anførte som fremsat af den ærede nuværende Forsvarsminister under tidligere Forhandlinger med Hensyn til Nødvendigheden af at flytte Garnisonen fra Helsingør, var rigtigt.

Jeg skal imidlertid ikke opholde mig længe ved dette, men kun sige, at blandt de Forudsætninger, der forelaa ved Forsvarslovenes Vedtagelse, var der den, at der skulde skabes en Række Garnisoner paa Sjælland i nogen Afstand fra Hovedstaden paa saadanne centrale Punkter, at de havde en Rayon udenom sig, hvorfra Garnisonerne kunde hente deres Mandskab. Derved vilde fremmes hurtig Mobilisering under Indkaldelse af det Mandskab, der var tildelt vedkommende Garnisonsplads. Herpaa gøres der ved dette Forslag et Brud for Helsingør Garnisons Vedkommende, idet Bestemmelsen om, at denne skulde flyttes til det centrale Punkt, hvorom der i dette Tilfælde kunde være Tale, nemlig Hillerød, ikke vil blive gennemført efter dette Forslag. Det er blevet nævnt, at det kun er foreløbig, at denne Gennemførelse ikke sker, og det kan tænkes, at den kan ske i en nærmere eller fjernere Fremtid. Det ved man imidlertid ikke. Det kunde ogsaa tænkes, at de Forhandlinger, der skulde føres med andre Byer, hvor det er paatænkt at oprette Garnisoner, kunde vise sig ikke at føre til noget Resultat, og at man saa kom til at falde tilbage paa Hillerød. Alt dette skal jeg imidlertid ikke opholde mig videre ved, idet jeg ikke tror, at man ved nogen

stærkere Omtale deraf hjælper Sagen videre. Jeg forstaaer godt, at naar Ministeren ikke har foreslaaet noget som helst, der binder os til noget enkelt Sted, er det klogt fra hans Side, idet det ikke kan bestrides, at det er hensigtsmæssigt, at han staaer frit i de Forhandlinger, han agter at indlede med de paatænkte Garnisonsbyer.

Jeg beklager ligesom den ærede sidste Taler, at den Ordning, der omtrentlig var tilvejebragt, er bortfalden. Jeg har intet Øjeblik tvivlet om, at det af Regeringen forelagte Grundværdistigningsforslag var forhastet, og jeg kan heller ikke skønne, at det i alle Henseender var vel overvejet, men det var jo ikke afgjort, det var ikke blevet til Lov, det var henvist til et Udvalg i det andet Ting, og der kunde yderligere Undersøgelser og Overvejelser være foretagne og yderligere Forhandlinger være førte til forskellige Sider. Disse vare end ikke paabegyndte, og jeg kan derfor ikke se rettere, end at Repræsentanterne for Kommunerne ogsaa, ja for fleres Vedkommende endog i særlig Grad, have forhastet sig, da de ydede deres Bidrag til, at de foreløbig trufne Aftaler bortfaldt. Alt dette er der imidlertid intet at gøre ved, det er sket, men jeg har ikke villet undlade at nævne det for derved at fremsætte mit Syn paa Sagen. Jeg vil rette det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, om han ikke vil oplyse os om, paa hvilken Maade Forhandlingen med Garnisonsbyerne atter kan sættes i Gang, om det vil ske derved, at der fra Ministerens Side sker en Henvendelse til de enkelte Byer med Forespørgsel til disse om, hvorvidt de kunne modtage en Garnison af den ene eller den anden Størrelse, for at man dog nogenlunde kan vide, hvordan denne Sag yderligere vil blive fremmet.

Derefter skal jeg kun gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der fremdrog et Forslag, som ogsaa jeg tidligere har været med til at stille, og som indeholdt en Udtalelse om, at man i det væsentligste skulde beholde de nuværende Garnisonsbyer om end i forskellig Udstrækning fra, hvad der hidtil har været Tilfældet. Det er rigtigt, at der har foreligget et saadant Forslag, og jeg skal ikke vige tilbage for at udtale, at jeg